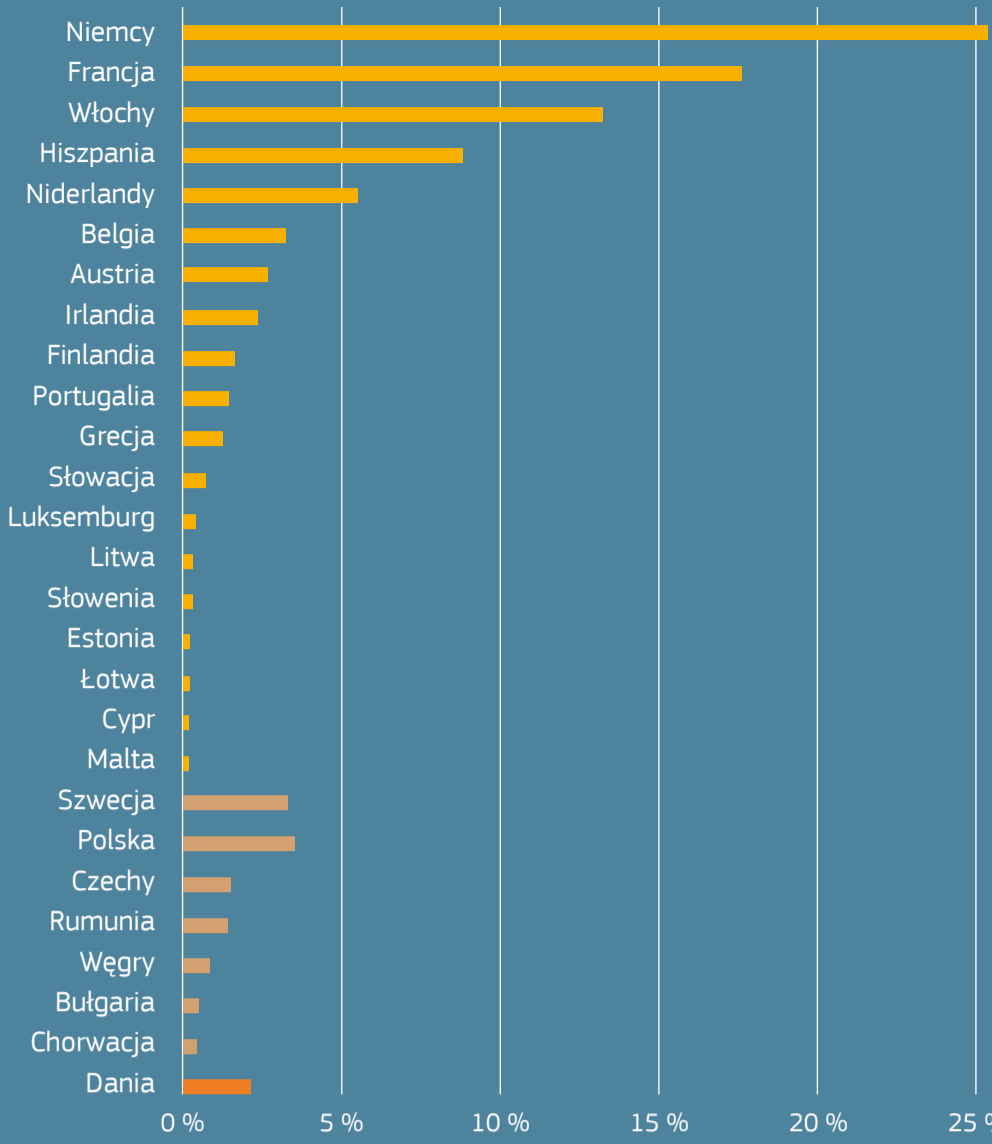
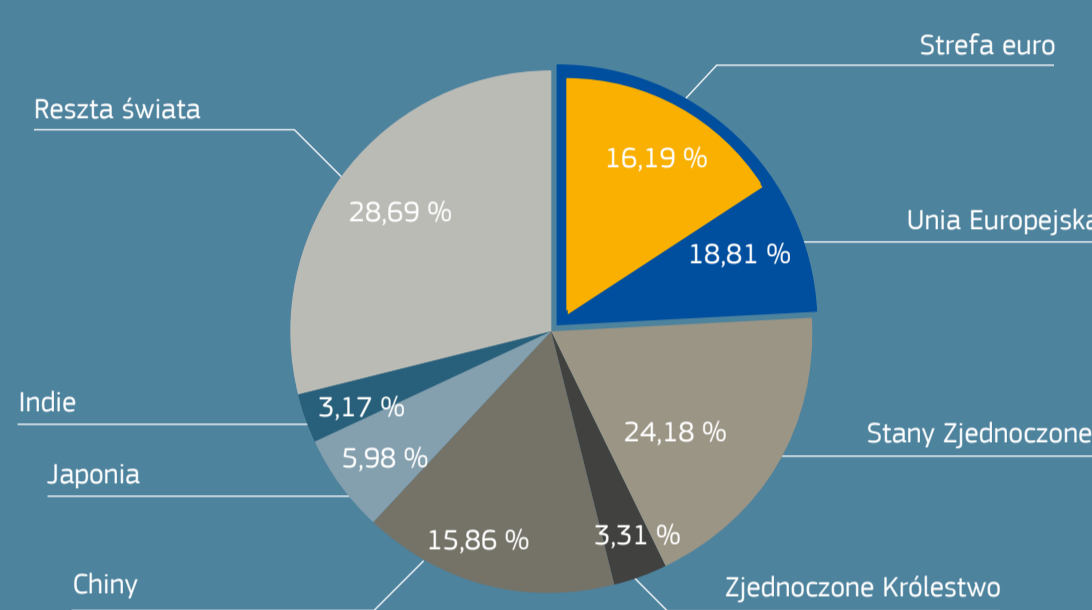

UDZIAŁ POSZCZEGÓLNYCH KRAJÓW W CAŁKOWITYM PKB UE

Zródło: Eurostat, 2017.

UDZIAŁ W ŚWIATOWYM PKB (*)

(*) Nominalny PKB w euro. Źródło: Baza danych AMECO Komisji Europejskiej, WEO (World Economic Outlook – światowa prognoza gospodarcza) MFW oraz DOTS (Direction of Trade Statistics – statystyki odt. handlu międzynarodowego) MFW, Bank Światowy.

EURO – WALUTA OGÓLNOŚWIATOWA

Euro jest drugą najczęściej używaną walutą rezerwową na świecie po dolarze amerykańskim. Około 20% rezerw na świecie (**) jest obecnie utrzymywanych w euro.

Jest to druga waluta pod względem liczby operacji, wykorzystywana w około 39% wszystkich transakcji finansowych na świecie, z wyłączeniem płatności w obrębie strefy euro.

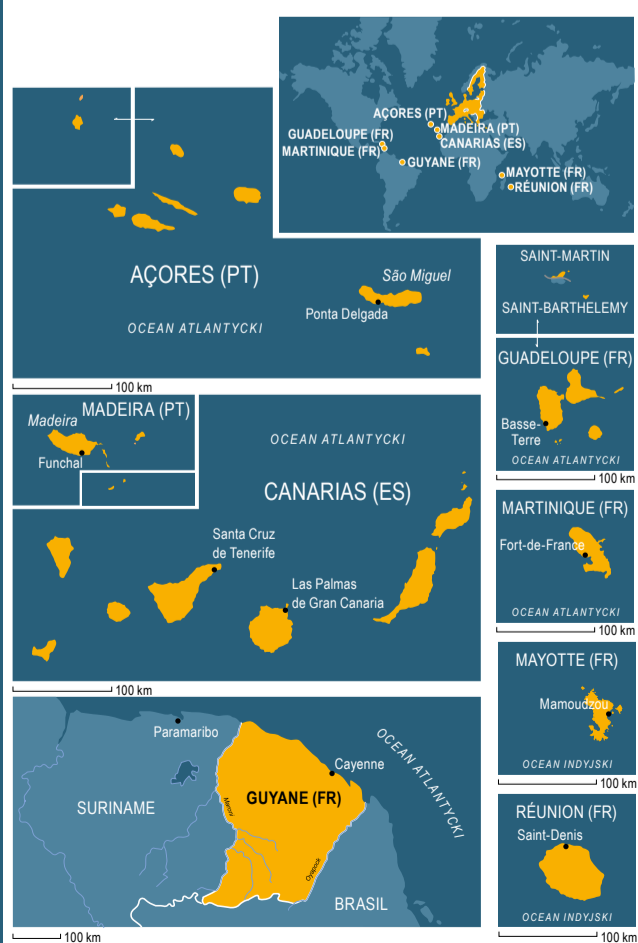
(**) Odsetek rezerw o znanym składzie walutowym na koniec 2017 r. Źródło: EBC.

Table with 6 columns: Główny wskaźniki (2017), Strefa euro (19 państw), UE (27), Stany Zjednoczone, Japonia, Chiny, Indie. Rows include population, GDP, and trade shares.

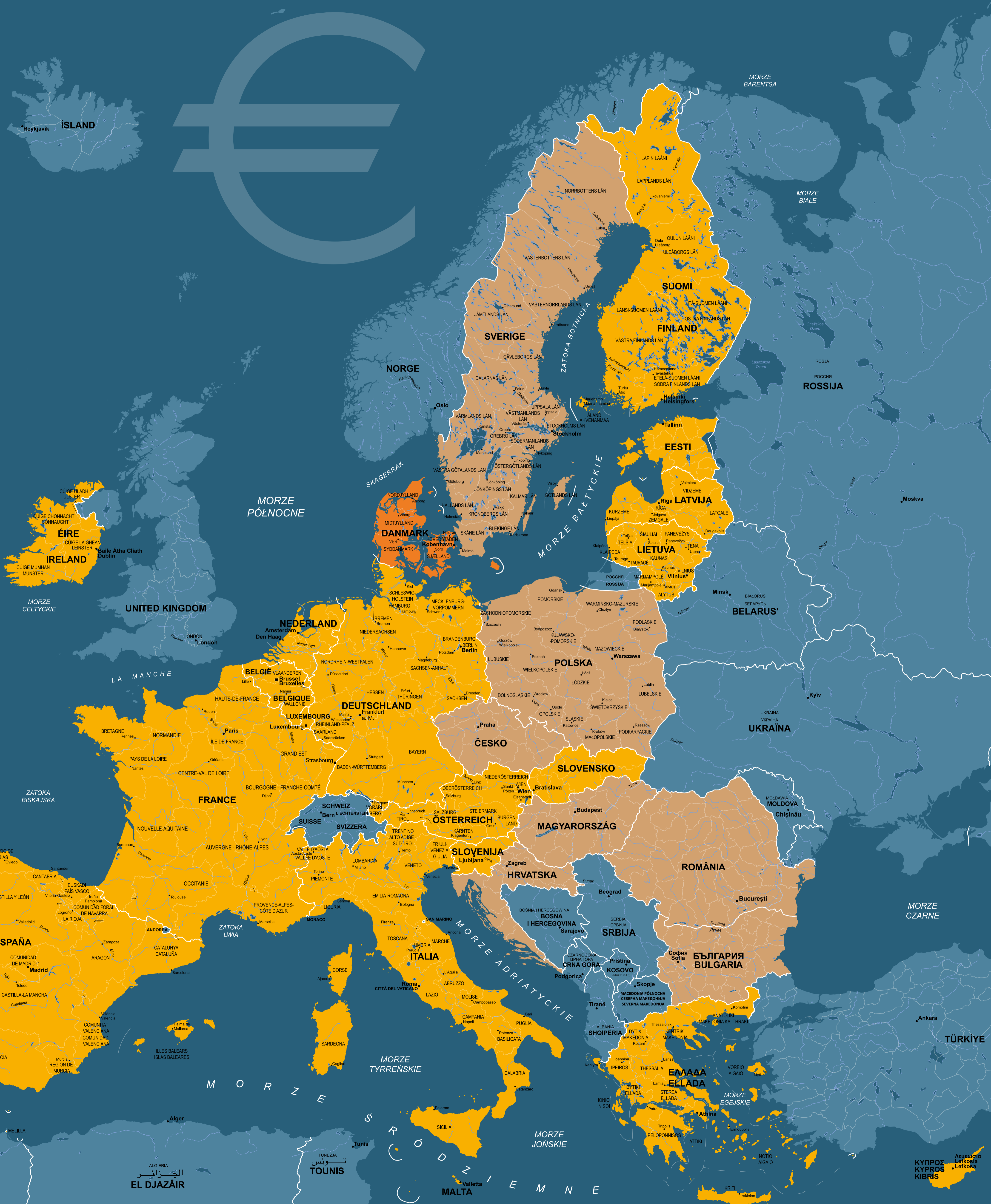
(***) W tym handel wewnątrz strefy euro w przypadku strefy euro oraz handel wewnątrz Unii w przypadku UE. Źródło: Bank Światowy, OECD, MFW, Eurostat.

- Kraje strefy euro
• Państwa członkowskie UE, które mają dopiero przyjąć euro
• Państwo członkowskie UE korzystające z klauzuli opt-out

TERYTORIA POZAKONTYNTALNE I ZAMORSKIE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Historia mapy stała się wyłącznie ogólnym obrazem informacyjnym. Mimo iż Komisja Europejska dołożyła wszelkich starań, może ona zawierać niedokładności w związku ze zmianą rozdzielczości odtworzonej kopii oraz nieporozumieniami w zakresie interpretacji danych wykorzystywanych do jej utworzenia przez osoby trzecie.

STREFA EURO

PRZYNALEŻNOŚĆ DO STREFY EURO

Waluta euro obowiązuje w 19 państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Oczekuje się, że wszystkie pozostałe kraje przyjmą tę walutę, kiedy spełnią określone warunki. Nie dotyczy to Dani, która w drodze negocjacji zrezygnowała z wstąpienia do unii walutowej, utworzonej na mocy Traktatu o Unii Europejskiej z roku 1992 (traktat z Maastricht).

W trakcie z Maastricht sformułowano cel wspólnej waluty i określono warunki jej przyjęcia. Warunki te nazywane są „kryteriami z Maastricht” lub „kryteriami konwergencji” i zostały stworzone w celu zapewnienia sprawniejszego funkcjonowania unii walutowej.

Poza pewnymi wymaganiami prawnymi, z których najważniejsza jest niezależność banku centralnego, kryteria z Maastricht przedstawiają się następująco:

- stabilność i zrównoważone finanse publiczne
- deficyt budżetowy powinien zasadniczo wynosić mniej niż 3% produktu krajowego brutto (PKB)
- dług publiczny nie powinien przekraczać 60% PKB albo, gdy jest wyższy, powinien zbliżyć się do tego poziomu
- trwałość konwergencji (długoterminowa stopa oprocentowania nie przekracza 2 punktów procentowych ponad średnią z trzech państw UE o największej stabilności cen)
- stabilność kursu walutowego (dwuletnie uczestnictwo w mechanizmie kursowym ERM II bez poważnych napięć)

ERM II dopuszcza możliwość występowania odchyleń kursów wymiany walut uczestniczących państw członkowskich UE wobec euro w określonych granicach powyżej i poniżej kursu centralnego.

Pakt stabilności i wzrostu przewiduje, że deficyt budżetowy i dług publiczny powinny wynosić odpowiednio poniżej 3% i poniżej 60% PKB. W oparciu o powyższe założenia Komisja Europejska monitoruje politykę fiskalną i finanse publiczne w państwach członkowskich, zarówno w strefie euro, jak i poza nią. Powyższe oparte na zasadach ramy przyjmują się do utrzymania odpowiedzialności fiskalnej w Unii Europejskiej.

Państwa należące do strefy euro ściśle koordynują swoje polityki fiskalne i gospodarcze. Odbyna się to w ramach europejskiego semestru, tj. rocznego cyklu koordynacji polityki gospodarczej.

Pogłębiona i sprawliwsza unia gospodarcza i walutowa (UGW)

Zapewnienie, aby UGW przynosiła korzyści wszystkim państwom należącym do strefy euro i ich obywatelom, jest jednym z najważniejszych priorytetów Komisji Europejskiej. UE podjęła wdrożenie w ostatnich latach istotne kroki w celu stworzenia pogłębionej i sprawliwszej unii gospodarczej i walutowej, ale pozostałe jeszcze wiele do zrobienia. Wizja przyszłości została zarzywana w sprawozdaniu pięciu przewodniczących z czerwca 2015 r. i przedstawiona bardziej szczegółowo w kilku innych dokumentach opublikowanych w latach 2017-2018. Odnijnym celem jest zwiększenie jedności, skuteczności i demokratycznej rozliczalności europejskiej UGW do 2025 r.

KRAJE STREFY EURO

Grid of country data including Belgium, Spain, Lithuania, Portugal, France, Luxembourg, Slovenia, Germany, Italy, Malta, Slovakia, Estonia, Czech Republic, Latvia, Ireland, Cyprus, Finland, Greece, and Latvia. Each entry includes area, population, and year of adoption.

(1) Stosownie prawodawstwa UE zawiesza się na tych obszarach Republiki Cypryjskiej, na których rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje skutecznej kontroli. Euro nie jest oficjalną walutą na tych obszarach.

PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE UE, KTÓRE MAJĄ DOPIERO PRZYJĄĆ EURO

Grid of data for Bulgaria, Croatia, Poland, Sweden, Czech Republic, Hungary, and Romania, including area, population, and current currency.

PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE UE KORZYSTAJĄCE Z KLAUZULI OPT-OUT

Data for Denmark: Area 43,162 km², population 5,781,190, and year of adoption 1973.

INNE KRAJE, KTÓRE STOSUJĄ EURO

Do strefy euro mogą należeć jedynie państwa członkowskie UE. Andora, Monako, San Marino i Stolica Apostolska, mimo iż formalnie nie należą do strefy euro ani do Unii Europejskiej, również stosują euro jako swoją walutę i na mocy układów monetarnych zawartych z UE są uprawnione do emisji ograniczonej ilości własnych monet euro.

(1) Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/1999 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

ROZWÓJ STREFY EURO

